

چهارشنبه 14 شهریور 1397 - 24 ذی الحجه 1439 - 5 سپتامبر 2018

ادامه تهاجمات رژیم عراق به مرزهای غربی جمهوری اسلامی ایران (1359 ش)

ادامه تهاجمات رژیم عراق به مرزهای غربی جمهوری اسلامی ایران (1359 ش)

صدام حسین، دیکتاتور بعثی عراق، از همان ابتدای پیروزی انقلاب اسلامی، بغض و کینه خود را نسبت به ایران آشکار نمود و به طور آشکار و پنهان، درصدد تعرض به انقلاب اسلامی برآمد. اعزام ستون پنجم عراق به خوزستان برای انجام اقدامات تخریبی، اخراج ده‌ها هزار ایرانی تبعه عراق و اهداء هزاران قبضه اسلحه سبک به شیوخ منطقه نیز در این راستا صورت گرفت. همچنین رژیم جنگ‌طلب عراق از اوایل پیروزی انقلاب اسلامی تا شروع جنگ تحمیلی، 563 مورد تجاوز زمینی، 221 مورد تجاوز هوایی و 24 مورد تجاوز دریایی به سرزمین اسلامی ایران صورت داد و تنها از ابتدای سال 1359 تا پایان شهریور همان سال، جنگ افروزان بعث عراق، حداقل روزی سه بار به حریم کشورمان تجاوز می‌کردند. این تجاوزات سرانجام به آغاز جنگ تحمیلی عراق علیه ایران و در 31 شهریور 1359 شروع هشت سال جنگ خونین انجامید.

شهادت آیت‌الله "علی قدوسی" دادستان کل انقلاب اسلامی (1360 ش)

آیت‌الله شیخ علی قدوسی در سال 1306 در نهاوند به دنیا آمد. در 15 سالگی به تشویق پدر که عالم معروف شهر بود، راهی قم شد و به تحصیلات حوزوی روی آورد. پس از اتمام سطح، از درس خارج آیت‌الله بروجردی و حضرت امام بهره برد و فلسفه را از علامه طباطبایی فراگرفت. آیت‌الله قدوسی در فراگیری رموز فلسفه از خود نبوغ فراوانی بروز داد به گونه‌ای که مورد توجه خاص استاد قرار گرفت و علامه طباطبایی، ایشان را به دامادی خود پذیرفت. وی از سال 41 به جریان سیاسی ضد رژیم پیوست و در این راه متحمل سختی‌های فراوان و زندان گردید. شهید قدوسی از اعضای جامعه مدرسین حوزه علمیه قم و مورد اعتماد قاطع زعمای حوزه بود و در دوران انقلاب با پیروی از راه امام، همگام با مردم، نهایت تلاش خود را در پیروزی انقلاب اسلامی به کار بست. این مجاهد نستوه پس از پیروزی نهضت اسلامی، از طرف حضرت امام(ره) به دادستانی کل انقلاب اسلامی، منصوب شد و در این سنگر به خدمت پرداخت. سرانجام این عالم ربانی در اثر انفجاری توسط منافقین کوردل به فیض شهادت نائل آمد و در حرم حضرت معصومه(س) به خاک سپرده شد.

شهادت سرتیپ "وحید دستجردی" رییس کل شهربانی کشور (1360 ش)

سرهنگ هوشنگ وحید دستجردی در سال 1304 در اصفهان به دنیا آمد. وی پس از پشت سر گذاشتن دروس ابتدایی و متوسطه، در سال 1328 وارد آموزشگاه شهربانی شد و پس از 32 سال خدمت در پست‌های مختلف باز نشسته شد. این شهید بزرگوار که از طرفداران نهضت اسلامی به رهبری امام خمینی(ره) به شمار می‌رفت، پس از پیروزی انقلاب، در اسفند 1357 به خدمت دعوت گردید و در 24 اسفند 1359 به ریاست شهربانی کل کشور منصوب شد. سرهنگ وحید دستجردی سرانجام در واقعه انفجار دفتر نخست وزیر در 8 شهریور 1360 به شدت زخمی شد و شش روز بعد بر اثر جراحات وارده، به شهادت رسید و در بهشت زهراي تهران به خاک سپرده شد

تبرکگی روابط سیاسی ایران و کویت (1366 ش)

در پی پشتیبانی‌های مکرر سیاسی و اقتصادی دولت کویت از رژیم بعث عراق جهت ادامه تجاوزات این رژیم به خاک جمهوری اسلامی ایران، از دهم تا چهاردهم شهریور 66، سه فروند موشک "سرگردان" به خاک کویت اصابت کرد که آخرین آن، خسارت کلي به بار آورد. دولت کویت که جمهوری اسلامی را مسؤول این حمله می‌دانست، با ارسال شکایتی به سازمان ملل خواستار اقدامات بازدارنده این سازمان علیه ایران گردید و در پی آن، ارتباط خویش را با ایران به حداقل رساند.

انگشت‌بخشی حضرت امیرالمؤمنین(ع) در حال رکوع نماز

روز بیست و چهارم ذی الحجه در تاریخ اسلام، روزی بسیار مهم و سرنوشت ساز است، روزی است که بر اثر یک حادثه کوچک، ولی بسیار عظیم و دارای اهمیت، یکی از آیات الهی بر پیامبر صلی الله علیه و آله نازل شد. در اثر نزول همین آیه، پیامبر صلی الله علیه و آله پرده از یک مسئله بسیار مهم برداشت و جریان خاتم بخشی علی علیه السلام را به اطلاع مردم رساند. آیه ای که نازل شد، آیه ولایت بود و خبر مهم، اعلام ولایت و جانشینی امیرمؤمنان علیه السلام بود، که پیامبر صلی الله علیه و آله از سوی پروردگار، از این واقعیت خبر داد و پرده برداشت. خاتم بخشی امیرمؤمنان علیه السلام «انما ولیکم الله و رسوله و الذین آمنوا الذین یقیمون الصلاة و یؤتون الزکاة و هم راکعون»(1)؛ ولی شما تنها خدا و پیامبر اوست و کسانی که ایمان آورده اند؛ همان کسانی که نماز را بر پا می‌دارند و در حال رکوع، زکات می‌دهند.

روز مباحله (ص) ی پیامبر اسلام(ص) با مسیحیان نجران(10 ق)

در این روز، رسول بزرگوار اسلام حضرت محمد(ص) تصمیم گرفت تا با بزرگان مسیحیان نجران به مباحله بپردازد. در مباحله، طرفین، همدیگر را نفرین می‌کنند و برای طرفی که راستگو نیست درخواست عذاب می‌نمایند.

امضای معاهده "پورژسُموت" و پایان جنگ بین روسیه و ژاپن (1905م)

طی قرن نوزدهم، روسیه همانند دیگر قدرت‌های اروپایی، با دست اندازی به خاک چین، مرزهای شرقی خویش را توسعه می‌داد. در همان حال، چون ژاپن از طرفی چین را لقمه چرب و نرمی برای توسعه و طلبی‌های خود می‌یافت و از سوی دیگر در مورد مناطق شبه‌جزیره کره و سرزمین منچوری با روسیه اختلاف داشت، به دنبال بهانه‌ای برای آغاز جنگ و درآویختن با روسیه بود. در این حال، در روز هشتم فوریه 1904م، نیروهای ژاپن بدون اعلان جنگ و به طور غافلگیرانه، ناوگان روسی را در بندر پُرت آرتور که در اجاره روس‌ها بود، مورد حمله قرار دادند و به دنبال آن، در مناطق متصرفی روسیه در منچوری، نیرو پیاده کردند. در طی این نبرد، قوای روسیه متحمل شکست‌های پی‌درپی شدند و برای اولین بار، یک دولت آسیایی توانسته بود یک قدرت غربی را شکست دهد. به دنبال این شکست‌ها، دولت روسیه که توان ادامه جنگ را نداشت سرانجام با میانجی‌گری آمریکا، در پنجم سپتامبر 1905م قرارداد صلح پورژسُموت را با ژاپن امضا کرد. به موجب این قرارداد، نیمه جنوبی جزیره ساخالین و بندر پرت آرتور در شرق روسیه و نیز شبه‌جزیره کره تحت‌الحمایه ژاپن شد. لطمه‌های که با امضای این قرارداد بر حیثیت نیکلای دوم، تزار روس وارد آمد، زمینه‌ساز انقلاب 1905م روسیه را فراهم آورد. (رک: 8 فوریه) درگذشت "مادر تیرزا" بانوی خدمت‌گزار بشریت (1997م)

خانم آگنِس گوگ بژازین معروف به مادر تیرزا که به خاطر اعمال انسانی خود در تمام دنیا آوازه دارد، در سال 1910م در یوگسلاوی به دنیا آمد. وی در کودکی به صومعه پیوست و در 18 سالگی به همراه یک گروه مذهبی به هند اعزام شد. تیرزا پس از 19 سال تبلیغ مذهبی در نقاط مختلف هند، تصمیم به خدمت دائمی به محرومان گرفت. از این رو در هندوستان اقامت گزید، زیرا محروم‌ترین و فقیرترین مردمان را در این سرزمین دیده بود. مادر تیرزا با تأیید و حمایت مهاتما گاندی، رهبر هند، و جواهر لعل نهرو، نخست وزیر این کشور، مؤسسه خیریه‌ای به نام بنیاد خیریه مبلغین در کلکته تأسیس کرد و با دریافت کمک‌های مردمی، امدادهای خود را در سراسر هند وسعت داد. از آغاز دهه 1970م مادر تیرزا فعالیت خود را در پهنه جهان گسترش داد و در هر مصیبت بزرگی از قحطی در افریقا گرفته تا زلزله در ارمنستان و فاجعه چرنوبیل در شوروی و گسترش بلای ایدز در نقاط مختلف جهان، او و گروه‌های زیر نظرش، از نخستین امداد رسانانی بودند که خود را به محل واقعه می‌رساندند. به دلیل همین خدمات انسان دوستانه بود که در سال 1979م کمیته انتخاب شایسته‌ترین نامزدها برای دریافت جایزه صلح نوبل، از میان نامزدهای دریافت این جایزه مادر تیرزا را بهترین و شایسته‌ترین فرد تشخیص داد. با این حال وی تمام پول این جایزه را به امور خیریه اختصاص داد. وی که به دلیل علاقه شدید به مردم تهی‌دست هند، به تابعیت این کشور درآمده بود و در زمانی که بیش از پنجاه سال در راه بهبود زندگانی مردم این کشور کوشید، در نهایت در سال 1992م موفق به اخذ جایزه سال هند به نام بهارات شیر و مالی از دست رئیس‌جمهور هند گردید. مادر تیرزا در طول سالیان فعالیت خود، بیش از 350 مؤسسه خیریه را در نقاط مختلف جهان تأسیس کرد که بیشتر آن‌ها به خدمات درمانی اشتغال دارند. بنیاد خیریه مبلغین در سال‌های پس از مرگ مادر تیرزا نیز شعبات خود را افزایش داد به طوری که در 125 کشور جهان، دارای بیش از 570 مرکز می‌باشد. مادر تیرزا در میان چهره‌های مشهور جهان در قرن بیستم، بی‌تردید یکی از ساده‌ترین و معمولی‌ترین آن‌هاست و خود او نیز تا پایان عمر بر این نکته تأکید داشت که هیچ خصوصیت و مزیت برجسته‌ای بر ساده‌ترین مردم جهان ندارد. وی بهترین عبادت را خدمت به فقرا و محرومان می‌دانست و می‌گفت: اگر چه امکان دارد یاری فردی به تنگدستان چون قطره‌ای در اقیانوس شمرده شود، ولی بدون این قطره‌ها، هیچ‌گاه اقیانوس پدید نمی‌آید. یکی از مجلات معتبر در نشریه ویژه مردان و زنان بزرگ قرن بیستم، او را قدیسه قرن خواند. مادر تیرزا سرانجام پس از عمری خدمت به مردم دنیا، در پنجم سپتامبر 1997م در سن 87 سالگی درگذشت و پس از شرکت هزاران نفر از نقاط مختلف جهان در مراسم خاکسپاری او، در کلکته به خاک سپرده شد.

هنگامی که سران هیأت نمایندگی مسیحیان نجران، پیامبر اسلام را به همراه تنها چهار نفر از اهل بیتش شامل امام علی(ع) حضرت زهرا(س) و امام حسن و امام حسین(ع) مشاهده کردند، با تعجب دریافتند که پیامبر به استجابت دعای خود و همراهانش، اعتقاد راسخ دارد، از این رو اسقف نجران از رسول اکرم تقاضای مصالحه و بخشش کرد و این جریان، حقانیت اسلام و منزلت اهل‌بیت را به روشنی آشکار ساخت.